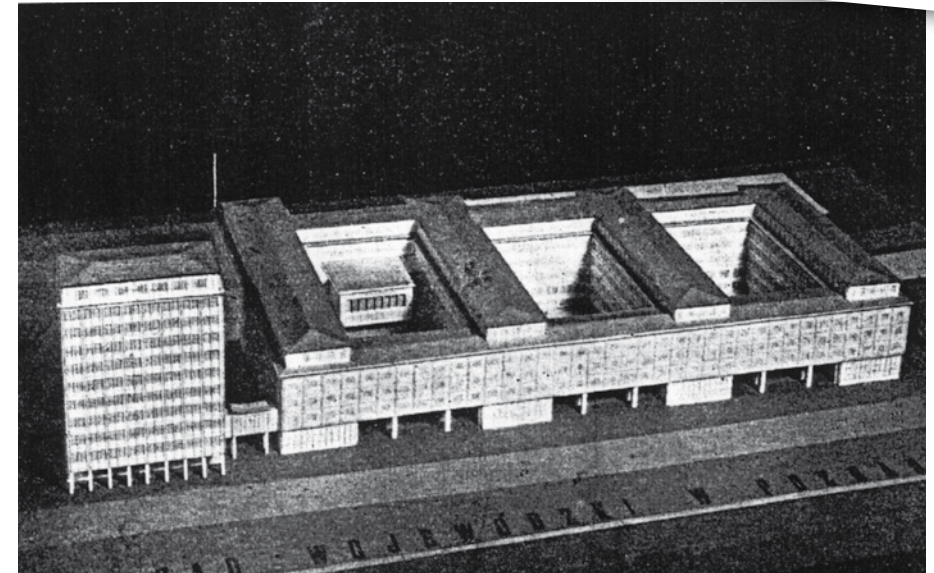

Kościół św. Trójcy w zespole klasztoru Benedyktynów w Legnickim Polu na Dolnym Śląsku, rys. Zygmunt Skupniewicz

Na ostatnim roku studiów na Wydziale Architektury SI zostałem asystentem wspaniałego architekta, prof. Rościsława Kaplińskiego i pracowałem tam aż do rozwiązania Wydziału (rysunek architektoniczny – podstawy projektowania). Po ukończeniu studiów w 1952 roku podjąłem pracę w Miastoprojekcie. Byłem w siódmym niebie – spotkałem tutaj prawie

Budynki agend Ministerstwa Budownictwa (zrealizowany) i Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu (niezrealizowany; w tym miejscu powstało Collegium Novum wg projektu Lecha Sternala) przy ul. Marchlewskiego (dzisiaj al. Niepodległości), autorzy projektu: Stanisław Pogórski i Tadeusz Płończak

wszystkich podziwianych i szanowanych przeze mnie architektów, od moich kolegów asystentów z uczelni aż po takie sławy, jak Janusz Wellenger, Stefan Stoński czy Florian Rychlicki i najwyższy autorytet – Stanisław Pogórski, główny architekt Miastoprojektu. Biuro mieściło się w nowo wzniesionym według jego projektu budynku przy ul. Marchlewskiego 128 (dzisiaj al. Niepodległości) będącego częścią projektowanego tam wówczas Urzędu Wojewódzkiego (niezrealizowanego, na tym miejscu Lech Sternal postawił Collegium Novum UAM). Pracę rozpocząłem w zespole architektonicznym Władysława Jezierskiego od projektu wieżyczki na dachu szkoły w Kaliszu, a następnie przy projektowaniu osiedla akademickiego na Winogradach w Poznaniu.

ODBUDOWA BIBLIOTEKI RACZYŃSKICH

W 1953 roku ruszyła odbudowa Biblioteki Raczyńskich. Projekt budowlany opracowała arch. Janina Czarnecka. Do projektu architektury wnętrz i nadzoru autorskiego zaproszono jej męża, prof. Władysława Czarneckiego, który zaproponował mi współpracę. Była to dla mnie wspaniała szkoła rzemiosła architektonicznego. Projekty dotyczyły każdego najdrobniejszego detalu – od oliwki do zamykania okien aż po rozety w kasetonach loggii. Rysunki powstawały na podstawie przekazów, następnie wykonywano model w skali 1:1, który podlegał korekcie i akceptacji i dopiero wtedy był realizowany.

Profesor był perfekcjonistą. Jeszcze do dzisiaj widzę zdziwienie wykonawców, gdy zwrócił im uwagę, że nie zdemontowali okucia przed malowaniem drzwi. To był standard, którego wymagał. Wychodził bowiem z założenia, że dopiero realizacja jest świadectwem tego,

Władysław Czarnecki (w środku),
kierownik budowy Jaworski
i Zygmunt Skupniewicz
na rusztowaniach w czasie
odbudowy Biblioteki
Raczyńskich, fot. z 1953-54 r.

co powstaje w myśli autora i co jest za pomocą rysunku przekazywane dalej do wykonania. Praca z prof. Czarneckim była dla mnie znakomitą szkołą. Po raz pierwszy widziałem wtedy wykonywanie kolumn stiukowych we wnętrzu budynku (kolumny zewnętrzne są żeliwne). Obserwowanie tej pracy było równie atrakcyjne, jak słuchanie wspomnień z pobytu w Brazylii i z karnawału w Rio.

ODBUDOWA STAREGO RYNKU

W 1954 roku zorganizowano konkurs na zabudowę wewnętrzną Starego Rynku w Poznaniu. Zaproszono pięć zespołów architektów: Jana Cieślińskiego, Aleksandra Holasa, Mieczysława Kuźmy¹¹² z Warszawy, Stanisława Pogórskiego i Zbigniewa Zielińskiego. Brałem udział w tym konkursie w zespole Zbigniewa Zielińskiego razem z Reginą Pawulanką i Zygmuntem Lutomskim. W wyniku konkursu połączono dwa zespoły: Cieślińskiego i Zielińskiego, aby opracowały wspólny projekt realizacyjny. Nowo utworzony zespół znalazł lokum w budynku Biblioteki Raczyńskich, która w tym czasie znajdowała się w fazie wykańczania wnętrza.

Pracowałem w tym zespole do 1956 roku. Stosunkowo najmniej problemów mieliśmy z projektem Wagi Miejskiej – jej rozbiórka w 1895 roku została tak dokładnie przez Niemców obfotografowana, że pole do fantazjowania było ograniczone. Raczej brak wyobraźni urzędników spowodował, że po zakończeniu jej realizacji koledze Zygmuntowi Lutomskiemu potrącono premię za brak rynien przy gotyckim dachu. Praca nad projektami wewnętrznej zabudowy Starego Rynku przebiegała w dużym napięciu, pod okiem i presją władz oraz historyków sztuki. 15 czerwca 1956 roku Wysoka Rada Konserwatorska z udziałem warszawskich profesorów Piotra Biegańskiego i Jana Zachwatowicza¹¹³

Praca konkursowa na zabudowę
wewnętrzną Starego Rynku
w Poznaniu, projekt
arch. Zbigniew Zieliński, 1954 r.,
rys. Zygmunt Skupniewicz

